Dosarul nr. 1-90/2025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 decembrie 2025 **or. Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul – Viorel Botnaraș
Grefier – Valeria Petic,
cu participarea:
Procurorului – Caras Marcel,
Avocatului – Bunduchi Anatolie,
a judecat în ședință de judecată publică, *în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364[1] Cod de procedură penală*, cauza penală de învinuire a lui

Taran Ion Ștefan**, a.n. **, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, cu studii medii speciale, nesupus militar, căsătorit, doi copii minori la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, fără antecedente penale, cu viza de reședință în or. Telenești, str. ***** și domiciliat în r-nul *****, sat.*****,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Viorel Botnaraș la 28.05.2025 și judecarea cauzei s-a finalizat la 22.12.2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul, în ședința de judecată, a solicitat ca Taran Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 80[1] Cod penal, stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 950 unități convenționale, încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat în beneficiul statului în sumă de 160 lei, precum și păstrarea corpului delict la materialele dosarului penal.

Avocatul și inculpatul, în ședința de judecată, au solicitat stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, sub formă de amendă.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanța de judecată

c o n s t a t ă :

1. Inculpatul Taran Ion, în februarie 2022, aflându-se pe teritoriul Republicii Federale Germania, a urmărit confecționarea, deținerea și folosirea unui permis de conducere fals al României, care să-i acorde dreptul de a conduce mijloace de transport în traficul rutier național și internațional. Acționând cu intenție directă, împreună cu persoane necunoscute, prin intermediul rețelelor de socializare, a convenit confecționarea documentului fals contra sumei de 500 euro, transmitând prin aplicația „WhatsApp” datele sale de identitate și imaginea facială necesare pentru realizarea acestuia.

Ulterior, inculpatul a intrat în posesia nemijlocită a permisului fals, pretins a fi eliberat de autoritățile României, cu numărul B00431183, valabil între 07.07.2020 – 07.07.2030, pentru categoriile AM, B1, B, pe care l-a deținut ilegal până la 09 ianuarie 2025, când, în cadrul controlului de frontieră prin PTF Leușeni, în calitate de pasager al unui VW Crafter, permisul i-a fost ridicat.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 36 din 27 ianuarie 2025, permisul a fost confecționat din hârtie sintetică cu elemente fluorescente, utilizând imprimante jet de cerneală și laser, necorespunzând metodelor oficiale de emitere a unui permis românesc autentic. Prin urmare, documentul depistat reprezintă un document oficial fals care conferă drepturi.

2. În ședința de judecată inculpatul Taran Ion, a recunoscut vina integral, a depus cerere de recunoaștere a vinei de comiterea infracțiunii imputate, prin care a solicitat instanței judecarea cauzei în ordinea art. 364/1 CPP – judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu a solicitat administrarea de noi probe.

Avocatul Bunduchi Anatolie, în ședința de judecată a susținut poziția inculpatului privind judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală.

Procurorul Caras Marcel nu a obiectat împotriva cererii înaintate de inculpat.

3. Examinând cererea înaintată de inculpat, instanța a ajuns la concluzia, că cererea cu privire la judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală poate fi admisă, deoarece din probele administrate rezultă, că faptele inculpatului sunt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, inculpatul neavând şi alte probe.

Renunţarea inculpatului Taran Ion la înaintarea întrebărilor sau solicitarea audierii martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în

aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării nu este contrară art. 6 §3 lit. d) din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, dreptul consacrat de aceste dispoziţii neavînd caracter absolute.

Instanţa constatând faptul, că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana ultimului, pentru a permite stabilirea unei pedepse, a procedat la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia Taran Ion și-a recunoscut vina și a declarat că, în anul 2022, aflându-se în Germania, și-a dorit să obțină un permis de conducere. În luna februarie, a convenit prin internet, cu persoane necunoscute, să-i fie confecționat un permis românesc de categoria B, pe care l-a primit prin curier după aproximativ două luni și jumătate. A realizat că documentul este fals, nefiind obținut printr-o școală auto sau prin proceduri legale. A deținut permisul până la 09.01.2025, când, la controlul de frontieră de la PTF Leușeni, a fost depistat în portmoneul său. Taran Ion și-a exprimat căința și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

În afară de recunoașterea vinovăției de către inculpat, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și anume prin:

- procesul-verbal de audiere a martorului Primovici Natalia, care, în faza de urmărire penală, a declarat că activează în calitate de șef de schimb al SPF „Leușeni-2” al DR Vest a IGPF. La data de 09.01.2025, ora 14:00, pe sensul de ieșire din Republica Moldova, la PTF Leușeni, în urma controlului de nivelul doi efectuat, în privința cetățeanului Taran Ion Ștefan, a.n. *****, domiciliat în or. Telenești, str. *****, care se deplasa în calitate de pasager al mijlocului de transport „VW Crafter”, n/i DDK 634 (ITA), pe ruta Republica Moldova – Germania, a fost depistat și ridicat permisul de conducere al României cu nr. B00431183, eliberat la data de 07.07.2020 pe numele Taran Ion, document ce prezenta semne evidente de falsificare. La întrebările referitoare la modul de dobândire a actului în cauză, cetățeanul Taran Ion a declarat că l-a obținut în luna februarie 2022, prin intermediul unui cetățean român, contra sumei de 500 euro (f.d. 27-32);

- procesul-verbal privind controlul de frontieră din 09.01.2025, în care a fost consemnat faptul că, la data de 09.01.2025, ora 14:40, în PTF Leușeni, la ieșire din Republica Moldova, în urma controlului de frontieră în linia a doua, efectuat în privința cet. Taran Ion, în portmoneul personal a fost depistat permisul de conducere cu nr. B00431183, eliberat la data de 07.07.2020 de autoritățile din România, pe numele Taran Ion, a.n. *****, cu semne rezonabile de falsificare (f.d. 7);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.01.2025, acțiune procesuală prin care, la 09.01.2025, în punctul de trecere Leușeni, de la cet. Taran Ion, a fost ridicat permisul de conducere cu nr. B00431183, eliberat de autoritățile din România la data de 07.07.2020, pe numele Taran Ion, a.n. *****, cu semne rezonabile de falsificare (f.d. 8);

- răspunsul Centrului Comun de Contact Galați cu nr. 35/33-86 CCCG din 20.01.2025, prin care autoritățile statului România comunică că permisul de conducere cu nr. B00431183 este expirat și a aparținut altei persoane. Cetățeanul Taran Ion, a.n. *****, nu deține permis de conducere în România (f.d. 16);

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 36 din 27.01.2025, al Direcției Expertiză a IGPF, potrivit căruia s-a constatat că permisul de conducere al României cu numărul B00431183, eliberat la data de 07.07.2020, pe numele cet. Taran Ion, este confecționat din hârtie sintetică cu elemente fluorescente vizibile în raze UV, cu folosirea utilajului computerizat, imprimantă cu jet de cerneală color pentru imprimarea plasei de fond, a imaginii titularului, rubricilor și textelor, precum și imprimantă laser pentru imprimarea imaginii secundare a titularului, și nu corespunde metodei de confecționare a permisului de conducere autentic al României (f.d. 18-24);

- corpul delict: permisul de conducere al României cu numărul B00431183, eliberat la data de 07.07.2020, pe numele cet. Taran Ion, a.n. *****, recunoscut corp delict prin ordonanța din 06.02.2025 și anexat la cauza penală (f.d. 26, 64).

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”. Potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală: „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”.

Prin justificarea probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată determină corect încadrarea juridică a infracţiunii comise de Taran Ion în baza art. 42 alin. (2), (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, confecționarea și deținerea documentelor oficiale false, care acord drepturi, săvîrșită de mai multe persoane, în calitate de complice la confecționarea și autor la deținere.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului.

Art. 2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al

Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie stabilită astfel, încât să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanța relevă că sancțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) Cod penal (în redacția legii în vigoare până la 07.09.2024) prevedea pedeapsa cu amendă de la 550

la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare la 07.09.2024, a fost modificată sancțiunea art. 361 alin. (2) Cod penal și la moment în calitate de pedeapsă prevede amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Ca urmare, se reține că sancțiunea art. 361 alin. (2) Cod penal (în redacția legii în vigoare pînă la data de 07.09.2024), este mai blîndă decît cea modificată, motive din care instanța consideră necesar de a aplica principiul retroactivității legii penale prin prisma art. 10 Cod penal.

Or, conform art. 8 Cod penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

La stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, a fost săvârșită o infracțiune mai puțin gravă (art. 16 alin. (3) CP), de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

La fel, instanța reține că conform art. 76, 77 Cod penal, nu s-au reținut circumstanțe atenuante sau agravante.

În speță, având în vedere comportamentul inculpatului după comiterea infracţiunii, faptul că acesta și-a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise, precum și circumstanța că, la locul de trai, este caracterizat pozitiv, este de vârstă tînără, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este căsătorit și are în întreținere doi copii minori, și ținând cont de scopul pedepsei penale, instanţa ajunge la concluzia că educarea şi reeducarea inculpatului sunt posibile fără izolarea acestuia de societate.

În consecință, în temeiul art. 10 și art. 80^1 alin. (1) Cod penal, instanța va stabili pedeapsa sub forma amenzii în mărime de 700 de unități convenționale, întrucât inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina, s-a căit de cele comise și și-a exprimat regretul.

La fel, instanța va aduce la cunoștință inculpatului, că conform art. 64 alin. (3^1), (5) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Referitor la măsura preventivă.

Instanța consideră necesar să aplice în privința inculpatului Taran Ion măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală.

Soluția instanței asupra corpului delict.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, instanța relevă că, prin ordonanța din 06.02.2025 (f.d. 26, 64), a fost recunoscut corp delict permisul de conducere al României cu numărul B00431183, eliberat la data de 07.07.2020, pe numele cet. Taran Ion, fiind dispusă păstrarea acestuia la materialele cauzei (cauza penală nr. 2025870150) – după intrarea sentinței în vigoare, să fie păstrat la materialele dosarului penal.

Soluția instanței asupra cheltuielilor judiciare.

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat Caras Marcel, privind încasarea în beneficiul statului de la inculpatul Taran Ion a cheltuielilor de

judecată, suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 227 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Deci, instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul de constatare tehnico-științifică nr. 36 din 27.01.2025 (f.d. 18-24), fiind suportate cheltuieli judiciare în sumă de 160 lei

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținând cont de faptul că raportul menționat a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Taran Ion, constituind o acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră întemeiată admiterea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și va dispune încasarea de la inculpatul Taran Ion, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 160 lei, întrucât vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii a fost stabilită cu certitudine, revenindu-i obligația de a suporta toate cheltuielile judiciare efectuate de stat.

4. În conformitate cu prevederile art. 364^1, 384, 385, 389 Cod de procedură penală, art. 10 și art. 80^1 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată

c o n d a m n ă :

Inculpatul ***Taran Ion Ștefan*** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (5) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal (în redacția în vigoare până la 07.09.2024) și, în temeiul art. 80^1 alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 700 unități convenționale, echivalentul sumei de 35.000 lei.

Se informează ***Taran Ion Ștefan*** că, conform prevederilor art. 64 alin. (3^1), (5) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Se aplică în privința lui ***Taran Ion Ștefan*** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict – permisul de conducere al României cu numărul B00431183, eliberat la data de 07.07.2020, pe numele cet. Taran Ion, ce se păstrează la materialele cauzei, după intrarea sentinței în vigoare, să fie păstrat la materialele dosarului penal.

Se încasează de la Taran Ion, a.n. *****, IDNP *****, cu viza de reședință în or. Telenești, str. Viilor și domiciliat în r-nul *****, sat.*****, în beneficiul Statului, cheltuieli judiciare în sumă de 160 lei.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, invocându-se numai erorile procesuale şi măsura pedepsei stabilite.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Viorel Botnaraș**